Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B** **DIRECTIVA 2001/81/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 23 octombrie 2001

privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici

(JO L 309, 27.11.2001, p. 22)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	368	20.12.2006
►**M2**	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M3**	Directiva 2013/17/UE a Consiliului din 13 mai 2013	L 158	193	10.6.2013
►**M4**	Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016	L 344	1	17.12.2016

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA 2001/81/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2001

privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici

Articolul 1

Obiectiv

Scopul prezentei directive este de a limita emisiile de poluanți cu efect de acidifiere și eutrofizare și de precursori ai ozonului pentru a îmbunătăți pe teritoriul Comunității protecția mediului și a sănătății omului împotriva riscurilor de efecte nocive produse de acidifiere, eutrofizarea solului și ozonul de la nivelul solului și de avansa în sensul obiectivelor pe termen lung de nedepășire a nivelurilor și încărcărilor critice și de protejare eficientă a tuturor indivizilor împotriva riscurilor cunoscute pentru sănătate provocate de poluarea aerului prin stabilirea de plafoane naționale de emisie, luându-se ca referință anii 2010 și 2020, și prin revizuiri succesive, după cum s-a arătat la articolele 4 și 10.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă reglementează emisiile de pe teritoriul statelor membre și din zonele lor exclusive economice provenind din toate sursele de poluanți prevăzute la articolul 4, emisii care rezultă ca urmare a activităților umane.

Directiva nu reglementează următoarele:

(a) emisii din traficul maritim internațional;

(b) emisiile de la aeronave în afara ciclului de aterizare/decolare;

(c) pentru Spania, emisiile din Insulele Canare;

(d) pentru Franța, emisiile din departamentele de peste mări;

(e) pentru Portugalia, emisiile din Insulele Madeira și Azore.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

(a) „AOT 40” înseamnă suma diferenței dintre concentrațiile pe oră ale ozonului de la nivelul solului mai mari de 80 $\mu g/m^3$ (= 40 ppb) și 80 $\mu g/m^3$ în timpul orelor de zi, acumulate din mai până în iulie în fiecare an;

(b) „AOT 60” înseamnă suma diferenței dintre concentrațiile pe oră ale ozonului de la nivelul solului mai mari de 120 $\mu g/m^3$ (= 60 ppb) și 120 $\mu g/m^3$, acumulate de-a lungul unui an;

(c) „încărcare critică” înseamnă o estimare cantitativă a unei expuneri la unul sau mai mulți poluanți, expunerea la o cantitate mai mică decât aceasta neproducând efecte nocive semnificative asupra unor elemente sensibile specifice din mediu, conform cunoștințelor actuale;

▼B

(d) „nivel critic” înseamnă concentrația de poluanți din atmosferă peste care, cunoștințelor actuale, se pot produce efecte nocive directe asupra receptorilor, precum ființe umane, plante, ecosisteme sau materiale;

(e) „emisie” înseamnă eliberarea în atmosferă a unei substanțe dintr-o sursă punctuală sau difuză;

(f) „celulă de rețea” înseamnă un pătrat de 150 km x 150 km, aceasta fiind rezoluția utilizată pentru reprezentarea pe hartă a încărcărilor critice la scară europeană, precum și pentru monitorizarea emisiilor și a depunerilor de poluanți atmosferici conform Programului de cooperare pentru monitorizarea și evaluarea transportului pe distanțe lungi a poluanților atmosferici în Europa (EMEP);

(g) „ciclul de aterizare/decolare” înseamnă un ciclu reprezentat de următoarele intervale în fiecare mod de funcționare: coborâre 4,0 minute; rulare la sol 26,0 minute; decolare 0,7 minute; ascensiune 2,2 minute;

(h) „plafon național de emisie” înseamnă cantitatea maximă dintr-o substanță, exprimată în kilotone, care poate fi emisă dintr-un stat membru în decursul unui an calendaristic;

(i) „oxizi de azot” și „NO_x” înseamnă monoxidul de azot și dioxidul de azot, exprimați ca dioxid de azot;

(j) „ozon de la nivelul solului” înseamnă ozonul prezent în stratul inferior al troposferei;

(k) „compuși organici volatili” sau „COV” înseamnă toți compușii organici rezultați din activități umane, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacții cu oxizii de azot în prezența luminii solare.

Articolul 4

Plafoane naționale de emisie

(1) Până în 2010, statele membre își limitează emisiile naționale anuale de poluanți dioxid de sulf (SO_2), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili (COV) și amoniac (NH_3) la cantități care să nu depășească plafoanele de emisie prevăzute în anexa I, luând în considerare modificările realizate prin măsuri comunitare adoptate ca urmare a rapoartelor prevăzute la articolul 9.

(2) Statele membre garantează că plafoanele de emisie prevăzute în anexa I nu sunt depășite în nici un an începând cu 2010.

Articolul 5

Obiective intermediare de mediu

Scopul plafoanelor naționale de emisie din anexa I este de a îndeplini în linii mari următoarele obiective intermediare de mediu, pe ansamblul Comunității, până în 2010:

(a) *Acidifierea*

Zonele unde încărcările critice sunt depășite sunt reduse cu cel puțin 50 % (în fiecare celulă de rețea) față de situația din 1990.

▼B

(b) *Expunerea la ozonul de la nivelul solului cu efecte asupra sănătății*

Încărcarea de ozon de la nivelul solului care depășește nivelul critic pentru sănătatea umană (AOT60 = 0) se reduce cu două treimi în toate celulele de rețea față de situația din 1990. De asemenea, încărcarea de ozon de la nivelul solului nu depășește o limită absolută de 2,9 ppm.h în oricare dintre celulele rețelei.

(c) *Expunerea la ozonul de la nivelul solului cu efecte asupra vegetației*

Încărcarea de ozon de la nivelul solului care depășește nivelul critic pentru recolte și vegetație semi-naturală (AOT40 = 3 ppm.h) se reduce cu o treime în toate celulele rețelei față de situația din 1990. De asemenea, încărcarea de ozon de la nivelul solului nu depășește o limită absolută de 10 ppm.h, exprimată ca o depășire a nivelului critic de 3 ppm.h în oricare dintre celulele rețelei.

Articolul 6

Programe naționale

(1) Până la 1 octombrie 2002, statele membre elaborează programe pentru reducerea progresivă a emisiilor naționale de poluanți menționați la articolul 4, cu scopul de a respecta cel puțin plafoanele naționale de emisie stabilite în anexa I, până în 2010.

(2) Programele naționale cuprind informații privind politicile și măsurile adoptate și preconizate precum și privind estimările cuantificate ale efectului acestor politici și măsuri asupra emisiilor de poluanți în 2010. Trebuie indicate modificările considerabile anticipate din distribuția geografică a emisiilor naționale.

(3) Statele membre actualizează și revizuiesc, dacă este necesar, programele naționale până la 1 octombrie 2006.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului și a organizațiilor corespunzătoare, cum ar fi organizațiile pentru mediu, programele elaborate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3). Informațiile puse la dispoziția publicului și a organizațiilor în temeiul acestui alineat trebuie să fie clare, inteligibile și ușor accesibile.

▼M4

———————

▼B

Articolul 9

Rapoartele elaborate de către Comisie

(1) În 2004 și 2008, Comisia înaintează rapoarte Parlamentului European și Consiliului privind stadiul punerii în aplicare a plafoanelor naționale de emisie prevăzute în anexa I și al măsurii în care obiectivele intermediare de mediu instituite la articolul 5 ar putea fi atinse până în 2010, precum și privind măsura în care obiectivele pe termen lung instituite la articolul 1 ar putea fi atinse până în 2020. Rapoartele cuprind o evaluare economică, inclusiv a rentabilității, a beneficiilor, o evaluare a costurilor marginale și a beneficiilor precum și a impactului socio-economic al implementării plafoanelor naționale de emisie asupra anumitor state membre și asupra anumitor sectoare. De asemenea, rapoartele includ o revizuire a limitărilor domeniului de aplicare al

▼B

prezentei directive, așa cum sunt definite la articolul 2, și o evaluare a măsurii în care ar putea fi necesare reduceri ulterioare ale emisiilor pentru a atinge obiectivele intermediare de mediu prevăzute de articolul 5. Rapoartele iau în considerare rapoartele elaborate de către statele membre în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2), precum și, *inter alia*:

(a) orice nou act legislativ comunitar care este adoptat și stabilește limite de emisie și standarde de produs pentru sursele relevante de emisii;

(b) evoluția celor mai bune tehnici disponibile în cadrul schimbului de informații în temeiul articolului 16 din Directiva 96/61/CE;

(c) obiectivele de reducere a emisiilor până în 2008 pentru emisiile de dioxid de sulf și de oxizi de azot de la instalații de ardere de dimensiuni mari, raportate de către statele membre în temeiul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în aer de anumiți poluanți provenind de la instalațiile de ardere de dimensiuni mari ([1]);

(d) reducerile de emisii și angajamentele țărilor terțe de a realiza aceste reduceri, acordându-se o atenție specială măsurilor care urmează să fie luate de către statele candidate la aderare și posibilității de a reduce și mai mult emisiile în regiunile din vecinătatea Comunității;

(e) orice nou act legislativ comunitar și orice regulamente internaționale privind emisiile de la nave și aeronave;

(f) evoluția transporturilor și orice acțiuni ulterioare pentru a controla emisiile din transporturi;

(g) evoluțiile din domeniul agriculturii, estimările noilor efective de animale și îmbunătățiri ale metodelor de reducere a emisiilor din sectorul agricol;

(h) orice schimbări majore de pe piața alimentării cu energie din cadrul unui stat membru și noi previziuni care reflectă acțiunile întreprinse de către statele membre pentru a-și respecta obligațiile internaționale cu privire la modificările climei;

(i) evaluarea depășirilor prezente și anticipate ale încărcărilor critice și ale valorilor recomandate de OMS pentru ozonul de la nivelul solului;

(j) posibilitatea de a identifica un obiectiv intermediar propus pentru reducerea eutrofizării solului;

(k) noi date tehnice și științifice, inclusiv o evaluare a aspectelor incerte privind:

  (i) inventare naționale ale emisiilor;

  (ii) datele de referință care urmează a fi prelucrate;

  (iii) informații cunoscute despre transportul și depunerea transfrontalieră de poluanți;

  (iv) încărcările și nivelurile critice;

  (v) modelul utilizat

  și o evaluare a gradului de incertitudine rezultat cu privire la plafoanele naționale de emisie impuse pentru a atinge obiectivele intermediare de mediu prevăzute la articolul 5;

(l) în cazul în care este necesar să se evite costurile excesive pentru orice stat membru;

([1]) JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

▼B

(m) o comparație a modelelor de calcul cu observații privind acidifierea, eutrofizarea și ozonul de la nivelul solului în vederea îmbunătățirii acestor modele;

(n) posibila utilizare, după caz, a instrumentelor economice relevante.

(2) În 2012, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului privind respectarea plafoanelor prevăzute în anexa I și progresul înregistrat în sensul atingerii obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, precum și a obiectivelor pe termen lung prevăzute la articolul 1. Acest raport ia în considerare rapoartele realizate de către statele membre în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2), precum și aspectele menționate la alineatul (1) literele (a) – (n).

Articolul 10

Revizuirea

(1) Rapoartele prevăzute la articolul 9 iau în considerare factorii enumerați la articolul 9 alineatul (1). Având în vedere acești factori, privind progresul în sensul atingerii plafoanelor de emisie până în 2010, progresul tehnic și științific și situația progresului înregistrat în sensul atingerii obiectivelor intermediare ale prezentei directive, precum și a obiectivelor pe termen lung de a nu depăși încărcările și nivelurile critice și orientările OMS pentru calitatea aerului cu privire la ozon, Comisia efectuează o revizuire a prezentei directive la pregătirea fiecărui raport.

(2) În cadrul procesului de revizuire care urmează a se încheia în 2004, se efectuează o evaluare a plafoanelor indicative de emisie pe ansamblul Comunității, așa cum este prevăzut în anexa II. Evaluarea acestor praguri indicative este un factor care trebuie luat în considerare în analizarea acțiunilor rentabile ulterioare care ar putea fi întreprinse pentru a reduce emisiile poluanților relevanți, în vederea atingerii obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, pe ansamblul Comunității, până în 2010.

(3) Toate revizuirile includ o investigație ulterioară privind costurile și beneficiile estimative ale plafoanelor naționale de emisie, calculate conform celor mai performante modele, utilizând cele mai bune date disponibile pentru a reduce la minim gradul de incertitudine și având de asemenea în vedere progresul înregistrat în procesul de extindere a Uniunii Europene, precum și beneficiile metodologiilor alternative, având în vedere factorii enumerați la articolul 9.

(4) Fără a aduce atingere articolului 18 din Directiva 96/61/CE, pentru a evita denaturarea concurenței și având în vedere echilibrul dintre beneficiile și costurile implicate de o anumită acțiune, Comisia examinează, în continuare, nevoia de a elabora măsuri comunitare armonizate pentru cele mai relevante sectoare economice și produse care contribuie la acidifiere, la eutrofizare și la formarea ozonului de la nivelul solului.

(5) Dacă este cazul, rapoartele menționate la articolul 9 vor fi însoțite de propuneri pentru:

(a) modificări ale plafoanelor naționale de emisie din anexa I în scopul atingerii obiectivelor intermediare de mediu menționate la articolul 5 și/sau modificări ale acestor obiective intermediare;

▼B

(b) posibilitatea de a reduce și mai mult emisiile în scopul atingerii obiectivelor pe termen lung ale prezentei directive, preferabil până în 2020;

(c) măsuri care să asigure respectarea acestor plafoane.

Articolul 11

Cooperarea cu țări terțe

Pentru a promova atingerea obiectivului prevăzut la articolul 1, Comisia și statele membre, după caz, fără a aduce atingere articolului 300 din tratat, acționează în vederea cooperării bilaterale și multilaterale cu țări terțe și cu organizații internaționale relevante, cum sunt Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE/ONU), Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), inclusiv prin schimbul de informații privind cercetarea și dezvoltarea tehnică și științifică precum și în vederea îmbunătățirii bazelor care facilitează reducerea emisiilor.

Articolul 12

Rapoarte privind emisiile de la nave și aeronave

(1) Până la sfârșitul anului 2002, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului asupra măsurii în care emisiile din traficul maritim internațional contribuie la acidifiere, eutrofizare și formarea ozonului de la nivelul solului pe teritoriul Comunității.

(2) Până la sfârșitul anului 2004, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului asupra măsurii în care emisiile de la aeronave în afara ciclului de aterizare/decolare contribuie la acidifiere, eutrofizare și formarea ozonului de la nivelul solului pe teritoriul Comunității.

(3) Fiecare raport precizează un program de acțiuni care pot fi întreprinse la nivel internațional și comunitar, după caz, pentru a reduce emisiile din sectorul vizat, ca bază pentru examinări ulterioare de către Parlamentul European și Consiliu.

Articolul 13

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de comitetul constituit în temeiul articolului 12 din Directiva 96/62/CE, denumit în continuare „comitet”.

(2) În cazurile în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼M2

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

Articolul 14

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 15

Transpunerea

(1) Până la 27 noiembrie 2002, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele curpind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.*

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M3

ANEXA I

PLAFOANELE NAȚIONALE DE EMISIE PENTRU SO_2, NO_x, COV ȘI NH_3 CARE TREBUIE ATINSE PÂNĂ ÎN 2010 ([1])

Țara	SO_2 kilotone	NO_x kilotone	COV kilotone	NH_3 kilotone
Belgia	99	176	139	74
Bulgaria ([2])	836	247	175	108
Republica Cehă	265	286	220	80
Danemarca	55	127	85	69
Germania	520	1 051	995	550
Estonia	100	60	49	29
Irlanda	42	65	55	116
Grecia	523	344	261	73
Spania	746	847	662	353
Franța	375	810	1 050	780
Croația ([3])	70	87	90	30
Italia	475	990	1 159	419
Cipru	39	23	14	9
Letonia	101	61	136	44
Lituania	145	110	92	84
Luxemburg	4	11	9	7
Ungaria	500	198	137	90
Malta	9	8	12	3
Țările de Jos	50	260	185	128
Austria	39	103	159	66
Polonia	1 397	879	800	468
Portugalia	160	250	180	90
România ([2])	918	437	523	210
Slovenia	27	45	40	20
Slovacia	110	130	140	39
Finlanda	110	170	130	31
Suedia	67	148	241	57
Regatul Unit	585	1 167	1 200	297

▼**M3**

Țara	SO_2 kilotone	NO_x kilotone	COV kilotone	NH_3 kilotone
UE 28	8 367	9 090	8 938	4 324

([1]) Aceste plafoane naționale de emisie sunt stabilite pentru a atinge, în sens larg, obiectivele intermediare în materie de mediu prevăzute la articolul 5. Se așteaptă ca atingerea acestor obiective să genereze o reducere a eutrofizării solului, astfel încât zonele Uniunii în care depunerile de nutrienți din azot depășesc sarcinile critice să fie reduse cu aproximativ 30 % față de situația din 1990.

([2]) Aceste plafoane naționale de emisie sunt temporare și nu aduc atingere revizuirii prevăzute la articolul 10 din prezenta directivă, care trebuie finalizată în 2008.

([3]) Plafoanele naționale de emisie pentru Croația trebuie să fie atinse până la data aderării acesteia la Uniune.

▼B

ANEXA II

Plafoanele de emisie pentru SO_2, NO_x și COV (în mii de tone)

▼M3

	SO_2 kilotone	NO_x kilotone	COV kilotone
UE 28 ([1])	7 902	8 267	7 675

([1]) Aceste plafoane naționale de emisie sunt temporare și nu aduc atingere revizuirii prevăzute la articolul 10 din prezenta directivă, care trebuie finalizată în 2008.

▼B

Aceste plafoane de emisie sunt stabilite pentru atingerea obiectivelor intermediare de mediu prevăzute la articolul 5, pentru Comunitate în ansamblul ei până în 2010.

▼M4